

Mēs liecinām par Jēzu Kristu

PREZIDENTS GORDONS B. HINKLIJS

Nedaudz vairāk kā pirms 2000 gadiem Jūdejas Betlēmē piedzima cilvēces Pestītājs. Kad Viņš bija vēl tikai zīdains, Viņš tika aizvests uz templi Jeruzālemē. Tur Marija un Jāzeps dzirdēja brīnišķīgus pravietojumus, kas nāca no Sīmeana un Annas, par mazo bērniņu, kuram bija lemts kļūt par pasaules Glābēju.

Lielāko daļu no saviem zēna gadiem Viņš pavadīja Nācuretē, Galilejā, bet, kad Viņam palika 12 gadi, Viņš tika aizvests uz templi vēlreiz. Marija un Jāzeps atrada Viņu sarunājamies ar mācītiem vīriem, „un tie klausījās Viņā un uzdeva jautājumus” (Džozefa Smita Bībeles tulkojums, Lūkas 2:46).

Jēzus kļuva par jaunekli un „pieņēmas gudrībā, augumā un piemīlībā pie Dieva un cilvēkiem” (Lūkas 2:52). Viņu kristīja Jānis Jordānas upē, lai „piepildīt[u] visu taisnību” (Mateja 3:15). Pirms Savas publiskās kalpošanas uzsākšanas Viņš gavēja 40 dienas un naktis un izturēja sātana kārdinājumus. Tad Viņš devās mācīt, dziedināt un svētīt.

Dižais Jehova

Jēzus patiešām bija dižais Vecās Derības Jehova, kurš pameta sava Tēva ķēnišķo galmu augstumos un piekrita nākt uz zemes kā bērniš, kurš piedzima vispieticīgākajos apstākļos. Viņa dzimšanu vairākus gadsimtus iepriekš pareģoja Jesaja, kurš pravietiski paziņoja: „Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, valdība guļ uz Viņa kamiešiem. Viņa vārds ir: Brīnums, Padoma devējs, Varena Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks” (Jesajas 9:5).

Šis Jēzus Kristus, par kuru mēs svinīgi liecinām, kā Jānis Atklājējs paziņoja, ir „uzticīgais liecinieks, mirušo pirmdzimtais, zemes ķēniņu valdnieks.” Viņš ir „mūs mīlējis . . . ar Savām asinīm atsavinājis no mūsu grēkiem un . . . darījis par ķēniņiem, par priesteriem Dievam, Savam Tēvam, Viņam lai ir slava un vara mūžu mūžos” (Jāņa atkl. 1:5–6).

Pasaules Glābējs

Viņš bija un ir Visuvarenā Dēls. Viņš bija vienīgais pilnīgais cilvēks, kas ir staigājis pa zemes virsu. Viņš dziedināja slimos, lika tizliem staigāt, akliem redzēt un kurliem dzirdēt. Viņš cēla augšā mironus. Tomēr Viņš pieļāva, ka Viņa paša dzīvība tiek paņemta, veicot Grēku Izpirkšanu, kuras nozīme ir lielāka, nekā mēs spējam aptvert.

Lūka rakstīja, ka Viņa ciešanas bija tik lielas, ka „Viņa sviedri kā asins lāses pilēja uz zemi” (Lūkas 22:44). Šo ciešanu fiziskā izpausme tiek apstiprināta Mormona Grāmatā un Mācībā un Derībās (skat. Mosijas 3:7; M&D 19:18). Ciešanas Ģetzemanē un pie krusta pieres vietā, kas atrodas tikai dažus simtus metrus no Ģetzemanes, iekļāva gan fiziskos, gan garīgos „kārdinājumus, . . . sāpes, . . . izsalkumu, slāpes un nogurumu pat vairāk nekā cilvēks var izciest, ja vien tas nav līdz nāvei” (Mosijas 3:7).

Pēc Ģetzemanes mokām notika Viņa apcietināšana, nopratināšana, notiesāšana un neapraktāmas sāpes, kuras Viņš izciet, mirstot pie krusta, pēc tam notika Viņa apglabāšana Jāzēpa kapā un triumfējošā Augšāmcelšanās. Viņš, vienkāršais bērns no Betlēmes, kurš pirms diviem tūkstošiem gadu staigāja pa Svētās zemes ceļiem, kļuva par Kungu Visuvaldītāju, kungu Kungu, glābšanas devēju visiem. Neviens pilnībā nevar aptvert Viņa dzīves krāšņumu, Viņa nāves majestātiskumu, Viņa daudzpusīgo dāvanu cilvēcei. Mēs skaidri paziņojam kopā ar romiešu virsnieku, kurš Viņa nāves brīdī teica: „Patiesi, šis cilvēks bija Dieva Dēls” (Marka 15:39).

Mūsu dzīvais Kungs

Tāda ir Vecās pasaules derības, Bībeles, liecība. Bet ir vēl viena balsis, Jaunās pasaules derība, Mormona Grāmata. Tajā Tēvs iepazīstināja ar savu augšāmcēlušos Dēlu, paziņodams: „Lūk, šis ir Mans mīļotais Dēls, pie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu” (3. Nefijs 11:7). Šī dievišķā iepazīstināšana aizsāka aprakstu par Glābēja kalpošanu dažām Viņa „citām avīm” (Jāņa 10:16) pēc Viņa debesīs uzkāpšanas Jeruzālemē. Mormona Grāmatas vēstījums visā grāmatas garumā ir par Jēzus Kristus dievišķīgumu un par mūžīgajām svētībām, kuras var saņemt visi Dieva dēli un meitas caur Viņa mīlestību. Runājot kāda Mormona Grāmatas pravieša vārdiem:

„Jo mēs esam cītīgi rakstījuši, lai pārliecinātu savus bērnus un arī savus brāļus noticēt Kristum un tapt samierinātiem ar Dievu, jo mēs zinām, ka tā ir Dieva labvēlība, ka mēs topam izglābti, pēc tam, kad mēs esam izdarījuši visu, ko varam. . . .

Un mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs pravietojam par Kristu, un mēs rakstām saskaņā ar mūsu pravietojumiem, lai mūsu bērni varētu zināt, pie kura avota meklēt savu grēku piedošanu” (2. Nefija 25:23, 26).

Visam iepriekš teiktajam tiek pievienots mūsdienu praviešu paziņojums: „Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir liecība, pēdējā no visām, ko mēs dodam par Viņu, — ka Viņš dzīvo!” (M&D 76:22). Mācībā un Derībās Viņš skaidri liecina par Savu dievišķo lomu: „Es esmu Alfa un Omega, Tas Kungs Kristus; jā patiesi Es esmu Viņš, Sākums un Gals, pasaules Pestītājs” (M&D 19:1).

Viņā mēs redzam ne tikai mūsu Skolotāju un Labo Ganu, bet arī mūsu dižo paraugu, kas aicina mūs: „Ja tu gribi būt pilnīgs, . . . nāc un staigā Man pakal” (Mateja 19:21).

Stūrakmens

Viņš ir galvenais Baznīcas, kas nes Viņa Vārdu, Pēdējo Dienu Jēzus Kristus Baznīcas, stūrakmens. Nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana (Ap. d. 4:12). Viņš ir mūsu glābšanas autors, mūžīgās dzīves Gādnieks (skat. Ebrejiem 5:9). Nav neviena līdzvērtīga Viņam. Nekad nav bijis. Un nekad nebūs. Lai pateicība Dievam par Viņa mīļotā Dēla dāvanu, kurš atdeva Savu dzīvību, lai mēs varētu dzīvot, un kurš ir galvenais un neaizvietojamais mūsu ticības un Viņa Baznīcas stūrakmens.

Mūsu ticības centrs

Mēs nezinām visu, kas mūs sagaida nākotnē. Mēs dzīvojam nenoteiktības pasaulē. Dažus sagaida diži sasniegumi. Citus - vilšanās. Dažus gaida daudz prieka un liksmība, laba veselība un laba dzīve. Citus, iespējams, slimība un noteikts daudzums bēdu. Mēs to nezinām. Taču vienu mēs zinām. Kā Polārā zvaigzne debesīs stāv pasaules Pestītājs, Dieva Dēls, noteikts un drošs kā mūsu nemirstīgās dzīves enkurs, neskatoties uz to, ko nesīs nākotne. Viņš ir mūsu glābšanas klints, mūsu spēks, mūsu mierinājums, mūsu ticības pats centrs.

Priekā un bēdās mēs raugāties uz Viņu, un Viņš ir tur, lai iedrošinātu mūs un uzsmaidītu mums.

Viņš ir mūsu pielūgšanas galvenais objekts. Viņš ir dzīvā Dieva Dēls, Tēva Pirmdzimtais, Vienpiedzimušais miesā. Viņš ir „uzmodināts no miroņiem, . . . pirmais no mirušajiem” (1. korintiešiem 15:20). Viņš ir Tas Kungs, kuram atkal ir jānāk, „lai valdītu uz zemes pār Saviem ļaudīm” (M&D 76:63; skat. arī Mihas 4:7; Jāņa atkl. 11:15)

Neviens cits tik dižs nav staigājis pa zemes virsu. Neviena cits nav nesis līdzīgu upuri vai dāvājis līdzīgu svētību. Viņš ir pasaules Glābējs un Pestītājs. Es Viņam ticu. Es skaidri un nepiekāpīgi pasludinu Viņa dievišķīgumu. Es mīlu Viņu. Es izrunāju Jēzus Kristus Vārdu godbijībā un ar apbrīnu. Viņš ir mūsu ķēniņš, mūsu Kungs, mūsu Skolotājs, dzīvais Kristus, kurš stāv pie Sava Tēva labās rokas. Viņš dzīvo! Viņa, dzīvā Dieva Dēla, dzīve ir krāšņa un brīnišķīga.

Viņš ir galvenais mūsu pielūgšanas objekts. Viņš ir Tas Kungs, kuram atkal ir jānāk, lai valdītu uz zemes. Viņš ir mūsu Ķēniņš, mūsu Kungs, mūsu Skolotājs, dzīvais Kristus, kurš stāv pie Sava Tēva labās rokas.